

ת"פ 57498/03/19 - מדינת ישראל נגד עבד אלרחמאן עודתאללה

ת"פ 57498-03-19
14 דצמבר 2020

בית המשפט המחוזי ירושלים
לפני כב' השופטת רבקה פרידמן-פלדמן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשם

עבד אלרחמאן עודתאללה

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעובדות שני כתבי אישום מתוקנים, בעבירות המפורטות להלן:

בכתב האישום הראשון, של בית משפט זה (57498-03-19), בעבירה של החזקת נשק, לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

בכתב האישום השני, של בית משפט השלום בירושלים אשר צורף לבית משפט זה (51791-02-20), בעבירות בנשק לפי סעיף 144(א) רישא, בצירוף סעיף 144(ג)(1) לחוק; עבירות בנשק לפי סעיף 144(א) רישא, בצירוף סעיף 144(ג)(3) לחוק (שתי עבירות); עבירות נשק לפי סעיף 144(א) סיפא, בצירוף סעיף 144(ג)(1) לחוק; הפרת הוראה חוקית, עבירה לפי סעיף 287 לחוק.

2. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעניין העונש.

עובדות כתבי האישום המתוקנים

3. כתב האישום הראשון

א. בהתאם לעובדות כתב האישום הראשון (57498-03-19), יוסף אבו חדיר; עבד אלרחמאן אבו חדיר; מחמוד אבו חדיר; כרים אבו חדיר; מוחמד בן מוסא אבו חדיר ומוחמד בן עלי אבו חדיר הם קרובי משפחה ממשפחת אבו חדיר, המתגוררת בשכונת שועפט (להלן: "משפחת אבו חדיר").

ב. במהלך השנתיים האחרונות לפני האירוע נושא כתב האישום, היה קיים סכסוך מתמשך בין משפחת אבו חדיר למשפחת עודתאללה. במהלך שנתיים אלו, אירעו מספר אירועים פליליים, בהם נגרמו פגיעות גופניות ונזקים לרכושם של מי מבני משפחת אבו חדיר, אותם הם ייחסו למשפחת עודתאללה.

ג. בשל חשדות אלו, גמלה בליבם של בני משפחת אבו חדיר החלטה לתקוף את הנאשם ולגרום לו חבלה חמורה. הם החליטו לארוב לנאשם ברחוב בו ידעו שהוא עובר באופן קבוע בדרכו לביתו מחדר הכושר בו הוא מתאמן מידי יום. בהתאם לתכנון מוקדם, החליטו בני משפחת אבו חדיר להגיע בשלושה כלי רכב לרחוב א-שאבי בשועפט, בו עובר הנאשם, להציב את רכביהם באופן שיחסמו את נתיב הנסיעה של הנאשם, ולתקוף אותו בכוונה לגרום לו חבלה חמורה.

ד. ביום 9.3.2019 בסביבות השעה 21:30, החל רצף שיחות בין בני משפחת אבו חדיר, בעניין מארב לנאשם. בסביבות השעה 21:40, הגיעו יוסף, עבד, מחמוד ומוחמד עלי אבו חדיר, ברכב מסוג פורד טורנאו קונקט (להלן: "הקונקט"), לרחוב א-שאבי בשועפט (להלן: "הזירה") והמתינו להגעת הנאשם.

ה. בשעה 21:47 הגיע מוחמד מוסא, ברכב מסוג פורד פוקוס (להלן: "הפוקוס") לדרך שועפט ועצר במפרץ שבצד הכביש, בכיוון נסיעתו של הנאשם, בסמוך לפני צומת בה ניתן לפנות שמאלה לרחוב א-שאבי.

ו. בשעה 21:54 הגיע לזירה כרים, ברכב מסוג מאזדה (להלן: "המאזדה"). כרים ביצע סיבוב פרסה בסמוך לקונקט, ונעמד לצידו באופן החוסם מעבר של כלי רכב ברחוב.

ז. באותו זמן, נסע הנאשם ברכב מסוג יונדאי גטס (להלן: "הגטס") בדרך שועפט והתקדם לכיוון הרמזור בצומת שועפט - א-שאבי, תוך שהוא עומד בנתיב השמאלי, בכוונה לפנות שמאלה לרחוב א-שאבי. מוחמד מוסא אשר הבחין בו, חצה את שני נתיבי הנסיעה בחדות, תוך הפרעה לתנועת כל רכב בכביש, והעמיד את הפוקוס מאחורי הגטס ברמזור.

ח. כאשר התחלף הרמזור לירוק, פנה הגטס שמאלה והפוקוס נסע אחריו. הנאשם נאלץ לעצור בשל החסימה שנוצרה על ידי הקונקט והמאזדה, ונמנעה ממנו האפשרות לנסוע לאחור בשל החסימה שיצר הפוקוס.

ט. מוחמד עלי יצא מהקונקט, רץ לעבר הגטס וניפץ את חלון הנהג באמצעות חפץ מתכתי. הנאשם יצא מהרכב ואחד מבני משפחת אבו חדיר ירה לעברו באמצעות נשק שקוטר קנהו 0.22 מ"מ. הנאשם אחז באקדח וירה בתגובה.

י. כתוצאה מירי משפחת אבו חדיר אל עבר הנאשם, נגרמו לו שלושה פצעי ירי בדופן החזה מימין; פצעי ירי בגב, ליד עמוד השדרה מימין; בכבד; בבטן; ליד אבי העורקים; בכתף ימין; בעכוז ימין ובשתי הירכיים. עם הגיעו לבית החולים הדסה הר הצופים, הנאשם הורדם והונשם, קיבל מנות דם והועבר להדסה עין כרם לצורך טיפול כירורגי. הנאשם נותר באשפוז עד ליום 12.3.2019.

יא. ליוסף אבו חדיר נגרם שבר פתוח באמת ידו הימנית, אשר בעטיו קיבל טיפול ניתוחי ואושפז עד ליום 17.3.2019; לעבד אבו חדיר נגרמו פגיעות בסרעפת ובקיבה, אשר בעטיין נותח ואושפז עד ליום 16.3.2019.

4. כתב האישום השני

א. בהתאם לעובדות כתב האישום השני (51791-02-20), ביום 28.4.2019, במסגרת בקשה למעצר עד תום ההליכים בגין כתב האישום הראשון, נקבע כי הנאשם ישהה בתנאים מגבילים, ובהם מעצר בית מלא, בפיקוח, בבית סבו הממוקם בשועפט (להלן: "מקום מעצר הבית").

ב. ביום 19.12.2019 קבע בית המשפט כי הנאשם יהיה רשאי לצאת ממקום מעצר הבית לעבודה בפיקוח, בימים

א-ה בין השעות 06:00 עד 18:30 וביום ו' בין השעות 06:00 עד 14:00 (להלן: "התנאים").

ג. החלטות אלו עמדו בתוקפן בתקופה הרלוונטית לכתב האישום.

ד. ביום 6.2.2020, בסביבות השעה 18:00 שהה הנאשם בבית הוריו הממוקם ברחוב שדאד בן אוס בשכונת שועפט, או בסמוך לו, בניגוד לתנאים.

ה. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, כשנה עובר ליום 6.2.2020, בנסיבות שאינן ידועות למאשימה, הגיעו לידי הנאשם מספר כלי נשק, חלקי נשק או אביזרי נשק ותחמושת, הכוללים: תת מקלע מאולתר מסוג קרלו, שביכולתו להמית אדם (להלן: "הקרלו"); שתי מחסניות תואמות; 24 כדורי תחמושת בקוטר 5.56 מ"מ (להלן: "הכדורים"); מטען נפץ מאולתר אשר בכוחו להמית אדם (מטען צינור, להלן "המטען"); רימון הלם מסוג 959 מתוצרת חברת CTS המצוי בשימוש כוחות הביטחון ובכוחו להזיק לאדם (להלן: "הרימון").

ו. החל מהמועד האמור ועד ליום 6.2.2020, החזיק הנאשם בכלי הנשק בתוך תיק גב, שהניח מתחת לגרם מדרגות במבנה בו נמצא בית סבו של הנאשם, לצד גרוטאות וחפצים שונים. בית סבו של הנאשם נמצא בסמוך לבית הוריו, באותו מתחם. כלי הנשק הוחזקו כולם בתוך התיק, כאשר מחסנית אחת הייתה בתוך הקרלו; מחסנית שנייה הייתה עטופה בחתיכת בד; הרימון היה עטוף בניילון נצמד וכפפות גומי שחורות; המטען היה עטוף בכפפות גומי שחורות והכדורים הוחזקו בתוך שקית בתיק.

תסקיר שירות המבחן

5. הנאשם בן 25, רווק. לפני מעורבותו בהליך הפלילי, התגורר בבית הוריו בשועפט ועבד בעסק של בן דודו, בתחום האינסטלציה. הנאשם סיים 12 שנות לימוד, ללא תעודת בגרות. הוא שלל בעיות משמעת במהלך לימודיו. לאחר לימודיו עבד בעבודות מזדמנות. לפני מספר שנים עבר תאונת דרכים קשה. בתקופה זו לא שולב בתעסוקה והתקיים מקצבת המוסד לביטוח לאומי.

הנאשם הוא השלישי מבין חמישה אחים. אביו עבד בעבודות נקיון, אמו עקרת בית. שירות המבחן נפגש עם הנאשם לראשונה במסגרת ההליך בכתב האישום הראשון, לשם בחינת יציאתו לעבודה בפיקוח. שירות המבחן התרשם כי הנאשם גדל בתנאי חיים מורכבים, והתמודד עם מצוקה כלכלית. כמו כן, עלה כי קיים סכסוך משפחתי מול קרובי משפחה אחרים, אותו התקשו ליישב.

לנאשם הרשעה קודמת בעבירה של החזקת אגרופן או סכין, בגינה נדון לריצוי מאסר בפועל, מאסר על תנאי והתחייבות כספית.

במסגרת הליך המעצר הנוכחי, נפגש שירות המבחן שוב עם הנאשם. שירות המבחן התרשם מגוננות יתר של הנאשם כלפי משפחתו ורצון עז לשמור על כבודם. כאשר הנאשם חש פגיעה בבני משפחתו, הוא נטה לפעול באופן אימפולסיבי, אלים ובלתי צפוי, גם במחיר של מעורבות חוזרת בפלילים. ההליכים המשפטיים אינם מהווים גורם הרתעתי עבורו.

בהתייחס לעבירות בתיק הנוכחי, הנאשם תיאר סכסוך משפחות, כשברקע רצח של בן המשפחה עמה קיים סכסוך. נטען שהוא היה עד לרצח והכיר את הרוצח, אך לטענתו זה לא נכון וזה גם מה שהעיד במשפט. החשוד בעבירה זוכה ולכן המשפחה המסוכסכת מעוניינת לפגוע בו, כשלטענתם העיד עדות שקר. כפי שמתואר בעובדות האישום הראשון, הם ניסו לפגוע בו. לדבריו, בעיצומו של האירוע, הוא מצא אקדח שהיה על הרצפה וכיוון אותו לעברם. לאחר שנורה, הוא ניסה להימלט. בהמשך הוא חזר למקום האירוע ומצא שם תיק עם נשקים שהיו בבעלות המשפחה המסוכסכת והחביא אותו בבית הוריו, ללא ידיעתם. הנאשם טען שהוא לא תכנן להשתמש בנשק והוא כלל לא יודע איך להשתמש בו. הוא פעל ללא מחשבה ולאחר מכן לא ידע איך להתמודד עם הנשק שהחביא וחשש לדווח למשטרה כדי שלא להסתבך.

לגבי הפרת תנאי המעצר, טען הנאשם שעבר בבית הוריו למספר רגעים, יחד עם המפקח עליו, על מנת לאסוף אוכל שהכינו לו. הוא חש געגוע לביתו ולבישולים של אמו ועל כן היה שם לזמן קצר.

הנאשם הביע חרטה על מעשיו, אמר שהיה עליו להימנע ממגע בנשק, ולאחר שלקח אותו, היה עליו להביאו למשטרה.

אשר לסכסוך בין המשפחות, הנאשם תיאר שפנה בעבר למשטרה לצורך הגנה, אך לא נענה. בהמשך נעשו ניסיונות נוספים לפגוע בו. כיום ראשי המשפחות נמצאים במגעים ליישוב הסכסוך, אך עדיין לא נחתם הסכם סולחה, כיוון שממתינים לסיום ריצוי עונשי המאסר של המעורבים משני הצדדים.

הנאשם תיאר תחושת כאב בגין המחיר האישי אותו שילם בעקבות התנהגותו עוברת החוק בשנים האחרונות, והקושי להתקדם - במישור התעסוקתי והמשפחתי. הוא הביע רצון לנהל אורח חיים נורמטיבי ותקין עם שחרורו מהמעצר, תוך התרחקות מהמשפחה המסוכסכת.

הנאשם הביע רצון להשתלב בהליך טיפולי על מנת לשקם את חייו, אך התקשה לבטא את צרכיו הטיפוליים או את הדפוסים בהתנהלותו הטעונים שינוי.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם לקח אחריות חלקית על מעשיו, תוך "טשטוש" נושא החזקת הנשקים המכוונת, כפי שתואר בכתב האישום. הוא הצר על מעשיו והביע מוטיבציה לשנות את אורח חייו. עם זאת, התרשם שירות המבחן כי הנאשם מחזיק בעמדה קורבנית ומצמצם מחומרת המיוחס לו לגבי הפרת התנאים.

להערכת שירות המבחן, הנאשם בעל ביטחון עצמי נמוך, הוא נוטה להתנהל מתוך עמדה קרבנית ויש לו קושי לקחת בחשבון את השלכות מעשיו לטווח רחוק ולהעמיק בדפוסי התנהלותו. לנאשם יש רצידיביזם בביצוע עבירות של החזקת כלי נשק, אותו הוא מתקשה להסביר. שירות המבחן סבור כי התנהלותו של הנאשם נובעת מגדילה בסביבה עבריינית, לצד רצון לחוש חזק ובעל כוח.

בשנים האחרונות הנאשם מצוי בסכסוך משפחות, אשר מהווה סכנה ממשית לחייו. הוא נוטה להתגונן בכוחות עצמו ומתקשה לראות בגורמי החוק סמכות מגנה. לנאשם תחושת גוננות כלפי כבוד משפחתו, אף במחיר של התנהגות עוברת חוק. שירות המבחן סבור כי כל אלו מהווים גורמי סיכון להישנות העבירות.

לגבי גורמי סיכוי לשיקום, הנאשם מגלה מודעות למחירים אשר הוא משלם בעקבות התנהגותו, ומבטא שאיפה לניהול אורח חיים נורמטיבי ושומר חוק. נוסף על כך, הוא מבטא מוטיבציה להשתלבות בהליכי טיפול שיקומיים.

לאור כל זאת, ממליץ שירות המבחן על הטלת עונש מאסר בפועל, תוך התחשבות בשאיפותיו החיוביות של הנאשם ולקיחת אחריות חלקית על מעשיו.

הראיות לעונש

6. המאשימה הגישה רישום פלילי של הנאשם. לנאשם הרשעה קודמת, משנת 2017 בגין החזקת אגרופן או סכין שלא כדין (ת"פ 71787-01-17). על הנאשם נגזר מאסר בפועל למשך שבעה ימים, לצד עונשים נלווים.

בהסכמת הצדדים, הגישה המאשימה את העתק הסדר הטיעון שנחתם בהליך של משפחת אבו חדיר ואת גזר הדין בעניינם (57474-03-19). על הנאשם 1 נגזרו 40 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים; על יתר הנאשמים נגזרו מאסרים לתקופות שונות, לריצוי בעבודות שירות.

טיעוני הצדדים לעונש

7. טענות המאשימה: באירוע המתואר בכתב האישום הראשון, בו הודה הנאשם, הוא היה קורבן לתקיפה על ידי בני משפחת אבו חדיר, אך החזיק באקדח שלא כדין. לנאשם מיוחסת עבירה של החזקת נשק באירוע זה ולא שימוש בנשק, אך על פי עובדות כתב האישום, הוא ירה באקדח.

הנאשם צירף כתב אישום נוסף מבית משפט השלום, שם הואשם בעבירות נשק ובהפרת הוראה חוקית. העבירות מושא כתב האישום השני, נעשו תוך כדי ניהול ההליך בכתב האישום הראשון. כפי שהופיע בכתב האישום השני, הנאשם החזיק כמות גדולה מאוד של נשק: תת מקלע קרלו; שתי מחסניות; 24 כדורי תחמושת; מטען צינור; רימון הלם, כפי שמתואר בכתב האישום.

לדברי ב"כ המאשימה, בית המשפט העליון חזר וקבע שעבירות נשק מאיימות על שלום הציבור ובטחונו ומגלמות בתוכן פוטנציאל לנזק קטלני. המאשימה טוענת כי יש להחמיר בענישה, כדי להביא למיגור התופעה ולצמצום היקף החזקת הנשק הבלתי חוקי, אשר עלולה להביא לפגיעה חמורה בחיי אדם, על רקע פלילי או ביטחוני. לטענת ב"כ המאשימה, יש להעלות את רף הענישה בעבירות אלה.

לדברי ב"כ המאשימה, לגבי האירוע הראשון, בו היה הנאשם קורבן, המאשימה לא מבקשת למצות איתו את הדין, ובשל הנסיבות החריגות היא מבקשת מתחם ענישה נמוך יותר. לגבי נסיבות ביצוע העבירה, הנאשם נקלע למארב מתוכנן מראש, ונפגע במהלך האירוע. לפיכך עותרת המאשימה לרף ענישה נמוך מן המקובל - למאסר בפועל בין שנה לשלוש שנים, ומבקשת לגזור על הנאשם שנת מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

צוין כי נגד משפחת אבו חדיר הוגש כתב אישום בנפרד בגין אותו אירוע. לאחר מספר הליכי גישור, הצדדים הגיעו להסדר טיעון, ולפיו ייחסה המאשימה עבירות נשק רק לנאשם 1, שנידון כאמור ל- 40 חודשי מאסר בפועל, ואילו יתר הנאשמים לא מואשמים כלל בעבירות נשק, שכן, לדברי המאשימה, לא ניתן להוכיח שהם ידעו שיש באירוע נשק.

על פי עובדות כתב האישום השני, הנאשם החזיק כמויות גדולות וסוגים שונים של נשק. בהתאם להסדר הטיעון, הנאשם

רשאי לטעון כי אסף את הנשק במקום האירוע של כתב האישום השני והמאשימה אינה מביאה ראיות לסתור זאת. לטענת ב"כ המאשימה, אין לכך משמעות, שכן למאשימה לא משנה כיצד הנשק הגיע לידי הנאשם, ומטרתה למנוע את החזקת הנשק. המחוקק מבקש למנוע הימצאות של נשק לא חוקי בידיים לא מורשות ועל כן קיימת חובה להודיע למשטרה. הנאשם החזיק בנשק תקופה ארוכה. בכל שלב במהלך חקירותיו או דיוני המעצר יכול היה הנאשם לומר שקיים ברשותו נשק אך הוא לא עשה כן.

עוד נטען כי טענת הנאשם לפיה מצא את הנשק במקום האירוע עומדת לרעתו, שכן עולה ממנה כי הנשק הוחזק בידי הנאשם זמן ממושך מבלי שדיווח עליו. עוד נטען כי האופן בו כלי הנשק הוחבאו אף הוא גורם מחמיר.

המאשימה מבקשת לקבוע מספר מתחמי ענישה: בגין החזקת תחמושת - בין שישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לשישה חודשי מאסר בפועל; בגין החזקת רימון הלם - בין שנה לשלוש שנות מאסר בפועל; בגין החזקת תת מקלע - בין שנתיים לארבע שנות מאסר בפועל; בגין החזקת מטען צינור - בין שלוש לשבע שנות מאסר בפועל.

כיוון שמדובר באירוע אחד, טוענת המאשימה לעונש אחד כולל.

אשר לנסיבות האישיות של הנאשם - לפי התסקיר, הנאשם מטשטש את אחריותו לעבירות, וההליכים המשפטיים אינם מהווים גורם הרתעתי עבורו. שירות המבחן ממליץ להטיל על הנאשם מאסר בפועל.

לפיכך, לגבי החזקת כל כלי הנשק, טוענת המאשימה למתחם ענישה הנע בין חמש לשמונה שנות מאסר בפועל. לגבי העונש בתוך המתחם, נטען כי היות שהנאשם עבר את העבירה תוך כדי ניהול הליכים בתיק אחר, הוא הפר את תנאי המעצר וניסה לטשטש את מקור הנשק, מבקשת המאשימה להציב את הנאשם בשליש המתחם, כך שעונשו יעמוד על חמש וחצי שנות מאסר בפועל.

המאשימה מבקשת כי עונש זה יצטבר לעונש שייגזר על הנאשם בגין כתב האישום הראשון, כך שסך הכל ייגזר על הנאשם עונש מאסר בפועל של שש שנים וחצי, לצד עונשים נלווים.

8. טענות ב"כ הנאשם: הנאשם היה קרבן למארב מתוכנן שמטרתו הייתה להביא למותו. מדובר על נסיון רצח של הנאשם. כתב האישום מפרט את התארגנות בני משפחת אבו חדיר סביב האירוע. בגין פציעתו במהלך האירוע, הנאשם היה מורדם ומונשם ובסכנת חיים ממשית. פעולותיו במהלך האירוע היו להגנה עצמית, אחרת היה מת.

נטען כי מתכנני הרצח קיבלו 45 חודשי מאסר, וכי העונש שמבקשת המאשימה להטיל על הנאשם, 6.5 שנות מאסר, על כך שביקש להגן על עצמו, אינו פרופורציוני. עונשו של הנאשם בתיק זה, צריך להיות פחות מעונשו של הנאשם שקיבל את העונש הקל ביותר בתיק המקביל של אבו חדיר. נטען כי הנאשם לא הביא נשק לזירה, ואף לא נטען כך בכתב האישום, לכן ההנחה היא שמי שהביא את הנשק הוא אחד מבני משפחת אבו חדיר. ההרשעה היא "פורמלית" בהחזקה של נשק, אך יש להתייחס גם לנסיבות האירוע מסביב, ועל כן מדובר ברף הנמוך של החזקת נשק. מדובר על נסיבות של הגנה עצמית לפי תיקון 113 לחוק, בקרבה לסייג, שיקול שצריך להביא בחשבון בעת קביעת מתחם העונש ההולם.

הנאשם נקלע למארב בדרכו חזרה מחדר הכושר. בהתאם לעיקרון המנחה לענישה, צריכה להיות הלימה בין חומרת מעשה העבירה, נסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, למידת העונש המוטל עליו. מידת האשם של הנאשם במקרה זה

נמוכה עד אפסית. הוא לא יזם, לא תכנן, לא הביא נשק לאירוע או רצה בכל האירוע הזה. סוג העונש צריך להיות בהתאם.

בנסיבות אלה, לטענת ב"כ הנאשם, מתחם העונש מתחיל במאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות. בכל מתחם שיקבע, יש למקם את הנאשם ברף הנמוך של המתחם. עונשו לא צריך לעלות על העונש הקל ביותר שקיבלו הנאשמים ממשפחת אבו חדיר.

לעניין הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, צוין כי הנאשם נפצע קשה, היה מורדם ומונשם כתוצאה מניקוז דם. בזמן האירוע הוא היה בן 24 ונקלע למצב שמשפחה שלמה מתכננת לרצוח אותו.

לגבי כתב האישום השני, מוסכם שהנאשם לקח את התיק עם הנשק מהזירה, במהלך האירוע שבו ניסו "לחסל" אותו. ב"כ הנאשם מבקש להתייחס לשני האירועים כאל אירוע אחד. לדבריו, שניהם קשורים לאותו אירוע היות שהתיק עם הנשק נלקח ממקום האירוע. לכן, כל מה שנטען לגבי הקרבה לסייג והיעדר תכנון מצד הנאשם, תקף גם לעניין תיק זה. הנאשם קיבל החלטה מוטעית בכך שלא מסר את התיק עם הנשק, אך לא צריך לשלוח אותו לכלא בגלל ההחלטה הזו. הסכסוך בין המשפחות לא הסתיים ואין סולחה. הנאשם הוא ילד בן 24, ללא מעגלי תמיכה. הנשק שנתפס אינו שלו, לא נעשה בו שימוש, המחסניות ריקות, והתחמושת שנתפסה לא שייכת לנשק.

לגבי התסקיר, יש לקחת אחריות מצד הנאשם, התסקיר חיובי.

לטענת ב"כ הנאשם, גם ביחס לעבירה הזו, מתחם העונש ההולם מתחיל ממספר חודשי מאסר, שיכול שירוצו בעבודות שירות.

לפיכך, לגבי שני התיקים, ביקש להסתפק בימי מעצרו של הנאשם עד כה, למעלה מ-13 חודשים.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

9. בהתאם לתיקון 113 לחוק, העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה: **"קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו"** (סעיף 40ב לחוק). בהתאם לסעיף 40ג לחוק, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם, בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. בתוך מתחם העונש ההולם, יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40יא לחוק.

10. ראשית יש להכריע בשאלה אם מדובר בשני מתחמי ענישה נפרדים, כטענת המאשימה, או במתחם ענישה אחד לשני כתבי האישום, כטענת ב"כ הנאשם.

בהתחשב בכך שהאירוע בכתב האישום הראשון היה כמעט שנה לפני האירוע בכתב האישום השני; ואף כי בשני המקרים מדובר בעבירות נשק, אך נסיבות ביצוע העבירה שונות, ייקבעו שני מתחמי ענישה נפרדים.

11. בראש ובראשונה יש להתייחס לעונש שקבע המחוקק לצד העבירות.

לכל אחת מעבירות החזקת הנשק קבע המחוקק עונש של 7 שנות מאסר.

לעבירה של החזקת חלק מנשק (אבזר או תחמושת) קבע המחוקק עונש של 3 שנות מאסר.

לעבירה של הפרת הוראה חוקית קבע המחוקק עונש של 2 שנות מאסר.

12. לצד הענישה שקבע המחוקק, יש להתייחס למדיניות הענישה הנהוגה.

פסיקה שהוצגה על ידי המאשימה:

· ת"פ 24420-01-20 **מדינת ישראל נ' מוחמד אבו סנינה** (20.10.2020). הנאשם החזיק בביתו מגוון כלי נשק ותחמושת (אקדח תופי; אקדח חצי אוטומטי ומחסנית; שני רובי ציד; מטען חבלה עשוי צינור; מגוון סוגי כדורים לכלי נשק). כאשר הגיעה משטרה לביתו, זרק הנאשם מהחלון שני תיקים. הנאשם הודה והורשע בעבירות של החזקת נשק ושיבוש מהלכי משפט. מתחם העונש ההולם נקבע בין 2.5 ל-5.5 שנות מאסר בפועל. על הנאשם נגזרו 3 שנות מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

· ע"פ 1323/13 **רן חסן ואח' נ' מדינת ישראל** (5.6.2013). באישום הראשון, מכרו המערערים לסוכן משטרתי סמוי רימון הלם צה"לי תמורת 1,300 ₪. באישום השני, מכר מערער 2 לסוכן הסמוי 149 כדורי סם מסוכן. המערערים הודו והורשעו בהחזקת נשק שלא כדין; נשיאה והובלת נשק וסחר בנשק שלא כדין. מערער 2 הורשע גם בעבירות סמים. מתחם העונש ההולם נקבע בין שנה לארבע שנות מאסר. על מערער 1 נגזרו 24 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. על מערער 2 נגזרו 24 חודשי מאסר בגין עבירות הנשק ו-12 חודשי מאסר בגין עבירות הסמים. הערעור הוגש על הענישה בעבירות הנשק ונדחה.

· ע"פ 2251/11 **ג'מאל נפאע נ' מדינת ישראל** (4.12.2011). המערער מכר לסוכן סמוי שני כלי נשק, בשתי עסקאות שונות. בעסקה הראשונה מכר אקדח ברטה בקוטר 7.65 מ"מ, תמורת 9,000 ₪, ובעסקה השנייה מכר לסוכן תת מקלע, שתי מחסניות ושני כדורים תמורת 13,500 ₪. המערער הודה והורשע בעבירות של נשיאת והובלת נשק שלא כדין וסחר בנשק שלא כדין, ונגזרו עליו 38 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. הוגשו ערעורים על קולת העונש ועל חומרתו. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל, עונשו של המערער הועמד על 46 חודשי מאסר בפועל.

פסיקה שהוגשה על ידי הנאשם:

ת"פ 65378-12-19 **מדינת ישראל נ' מוחמד סלאחא** (1.11.2020). הנאשם החזיק בביתו, במשך 3 ימים, תיק ובו נשק דמוי תת מקלע ותחמושת, אשר הובאו לביתו על ידי אחיו. הנאשם הודה והורשע בעבירות נשק והחזקת תחמושת. מתחם העונש נקבע בין 8 חודשי מאסר בעבודות שירות לעשרים חודשי מאסר בפועל. בשל נסיבות אישיות של הנאשם ואכיפה בלתי שוויונית כלפי מעורבים אחרים בעבירה, בית המשפט הקל בעונשו. על הנאשם נגזרו 9 חודשי מאסר בפועל, שירוצו בעבודות שירות, לצד עונשים נלווים.

ת"פ 52546-02-19 **מדינת ישראל נ' נאבולסי** (9.9.2019). במשך שנתיים וחצי, החזיק הנאשם בנגרייה הממוקמת מתחת לביתו רובה; נשק מאולתר המכיל חלקי רובה וכמה עשרות קליעים מסוגים שונים. הנאשם הודה והורשע בשתי עבירות החזקת נשק ועבירת תחמושת. מתחם העונש ההולם נקבע בין 9 ל-24 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

ע"פ 2852/14 **מדינת ישראל נ' אמיר קראעין** (18.5.2014). המשיב החזיק בביתו במשך חודשיים אקדח חצי אוטומטי, מחסנית ומספר כדורים. הוא העביר את האקדח לנאשם 2 בכתב האישום. הם נתפסו, יחד עם שניים נוספים כשהאקדח ברכבם. מתחם הענישה בגין עבירת הנשק נקבע בין 5 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, לשנת מאסר בפועל. על המשיב נגזרו 7.5 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. הערעור נדחה.

52515-03-20 **מדינת ישראל נ' מורשד סנדוקה ואח'** (19.10.2020). גזר דין בעניינו של הנאשם 2 בלבד. הנאשמים החזיקו נשק מסוג תת מקלע מאולתר. הם נתפסו על ידי שוטר במהלך נסיעה, כאשר הנשק היה במכוניתם. נאשם 2 הודה והורשע בעבירה של החזקת נשק. מתחם הענישה נקבע בין 7 ל-20 חודשי מאסר בפועל. בשל התסקיר החיובי, נקבע עונשו של הנאשם ברף הנמוך של המתחם. על הנאשם נגזרו 7 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

ת"פ 49995-09-17 **מדינת ישראל נ' עלי** (4.11.2018). הנאשם ייצר מטען חבלה מאולתר באופן בו פירק זיקוקין, שפך את תוכנם למיכל מתכת גלילי, מילא אותו בנייר, חיבר לו פתיל ועטף אותו בסרט בידוד. הנאשם הסתיר את המטען בתא המטען של רכבו. הנאשם נסע עם המטען ברכב, כשבדלת הנהג החזיק שתי סכינים, מיכל גז פלפל, שמונה כדורי רובה ושוקר חשמלי. מתחם הענישה נקבע בין שישה חודשי מאסר בפועל, שירוצו בעבודות שירות, לבין 18 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נגזרו 6 חודשי עבודות שירות, לצד עונשים נלווים.

13. לגבי הערכים המוגנים בעבירות - מדובר בהגנה על חיי אדם ועל בטחון הציבור. לענין זה נקע בפסיקה כי "כלי נשק הנסחרים באופן בלתי חוקי עלולים להוביל בקצה הדרך לשפיכות דמים, ותחושת הביטחון של הציבור נפגמת באופן ממשי בשל תופעות כגון אלו". ובהמשך - "הגנה על שלום הציבור מחייבת החמרת עונשי המאסר המוטלים בגין פעילות עבריינית זו. ואכן, המגמה בשנים האחרונות לגבי עבירות נשק בכלל ועבירות סחר בלתי חוקי בפרט, היא החמרה בענישתם של המעורבים בהן באופן המביא לידי ביטוי את הסכנה הנשקפת מהן" (ע"פ 8045/17 **מחמוד בראנסי נ' מדינת ישראל** (16.8.2018)).

14. אשר לסיבות הקשורות בביצוע העבירות - במסגרת הסדר טיעון הודה הנאשם והורשע בשני כתבי האישום. כאמור, בהתאם לעובדות כתב האישום הראשון, הנאשם נקלע לנסיבות בעל כורחו. בני משפחת אבו חדיר ארבו לו במארב מתוכנן מראש. הם חסמו את דרכו וירו עליו, במטרה לפגוע בו. הנאשם לא תכנן להיקלע למריבה עם משפחת אבו חדיר, הוא הגיב בהתאם לנסיבות ויש לראות בכך נסיבה מקלה. כתב האישום מייחס לנאשם החזקת נשק, בגין החזקת אקדח במהלך האירוע. לא נטען בכתב האישום כי הנאשם הביא עמו את הנשק. הנאשם טוען כי השתמש בנשק שהיה במקום.

אשר לנסיבות כתב האישום השני - לחובתו של הנאשם יש להתייחס לריבוי כלי הנשק בהם אחז; לתקופה הממושכת בה היו כלי הנשק ברשותו; לכך שלמרות הזדמנויות רבות שהיו לו, לא הסגיר הנאשם את הנשק לרשויות החוק. לזכותו יש להתחשב בכך שטענתו (שנתאפשרה במסגרת הסדר הטיעון) לפיה מצא את הנשק במקום התקיפה כאשר חזר לשם, לא נסתרה; ובכך שלא עשה שימוש בנשק ולא העבירו לאחרים.

15. בהתחשב במכלול הנסיבות הקשורות באירוע בכתב האישום הראשון - "כניסתו" של הנאשם למארב; פעולתו כדי להתגונן נגד מי שארבו לו וביקשו לפגוע בו בכלי נשק שברשותם, שיש בה "הגנה עצמית"; פציעתו הקשה של הנאשם במהלך האירוע - נוכח נסיבות אלה, ספק אם היה מקום להעמיד את הנאשם לדין בגין אירוע זה. מכל מקום, מתחם העונש ההולם מתחיל במאסר על תנאי ועד מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות.

16. אשר למתחם העונש ההולם באירוע השני - בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, כמפורט לעיל, ובפסיקה הנוהגת, יש לקבוע מתחם עונש הולם בין 24 ל- 48 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

17. בכתב האישום השני מיוחסת לנאשם גם עבירה של הפרת תנאי מעצר בית, לאחר ששהה בבית הוריו. נסיבות ביצוע העבירה אינן חמורות - הנאשם לא היה במעצר בית מלא; הוא הגיע למקום בלווית המפקח; ובית הוריו מצוי באותו מתחם בו היה הנאשם באותה עת בבית סבו במעצר בית חלקי. לפיכך, מתחם העונש ההולם בגין עבירה זו מתחיל במאסר על תנאי ועד מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות.

העונש בתוך המתחם

18. לא הובאו במקרה זה נסיבות המצדיקות חריגה מן המתחם, לקולה או לחומרה.

19. במסגרת השיקולים לקולה, יש להתחשב בהודאתו של הנאשם, שקיבל אחריות למעשיו והביע חרטה על מעשיו. בנוסף, יש להתחשב בכך שהנאשם שהה תקופה ממושכת במעצר בית.

במסגרת השיקולים לחומרה יש להתחשב בעברו הפלילי של הנאשם; בכך שהנאשם ביצע את העבירות מושא האישום השני בעת שניהל הליך בגין החזקת נשק באישום הראשון; בהערכת שירות המבחן באשר להתנהלותו של הנאשם ולסיכון להישנות העבירה; ובהמלצת שירות המבחן לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל, המלצה חריגה ככל שהיא באה משירות המבחן.

בהתחשב במכלול הנסיבות, ייגזר דינו של הנאשם בחלקו התחתון של מתחם הענישה, אך לא בתחתית.

20. נוכח האמור לעיל אני דנה את הנאשם כמפורט להלן:

א. מאסר בפועל למשך 26 חודשים, בניכוי תקופת מעצרו של הנאשם מיום 9.3.2019 ועד 28.4.2019; ומיום 6.2.2020 ועד היום.

ב. מאסר על תנאי של 8 חודשים, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר, כל עבירת נשק מסוג פשע.

ג. הנשק אשר נתפס ברשותו של הנאשם יחולט או יושמד, לפי שיקול דעת המאשימה.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח העתק לשירות המבחן.

ניתן היום, כ"ח כסלו תשפ"א, 14 דצמבר 2020, במעמד הצדדים ומתורגמן לשפה הערבית.

רבקה פרידמן-פלדמן,
שופטת

הערה שנוספה לאחר הדיון: הנאשם השתתף בדיון באמצעות VC.